

Surrexit *Cristus spes mea*

Romà Casanova, bisbe de Vic

La Setmana Santa diferent, a causa del confinament per l'epidèmia, ens porta a una Pasqua també diferent. Aquest any, el Diumenge de Pasqua i els dies que el segueixen amb les nostres tradicions, els haurem de viure de manera distinta. Però no oblidem que és Pasqua. Tota la realitat de salvació, de joia, de vida que es renova, pròpia de l'esdeveniment pasqual, ens demana obrir els ulls de la fe i de l'esperança per a capir-la en profunditat.

Hem passat i estem passant dies difícils, de molta lluita interior i exterior. Molts hem passat per la prova de la malaltia i, alguns, de la mort d'una persona estimada. Tots, des del confinament a les llars, hem sofert la manca de llibertat per a sortir i per a fer el que teníem costum i necessitat de fer. Molts de vosaltres també heu viscut amb dolor i perplexitat el fet de no poder celebrar els sants misteris en aquests dies sants de la Setmana Santa. Preguem, i fem de part nostra tot el que sigui a les nostres mans, a fi que s'escurci aquest temps de prova.

Seria bo de pensar en altres generacions de persones que en aquesta mateixa terra, en altres temps, han vis-

cut situacions semblants. A causa de les guerres, la mort, la fam i la destrucció es van abatre sobre persones i famílies. Les pestes van afligir aquesta terra i la seva gent en moltes ocasions al llarg de la història. Ells, amb menys mitjans que nosaltres, van experimentar els flagells que sembraven malaltia, pobresa, mort. Una cosa els unia amb nosaltres: tenien fe en Jesucrist. I aquesta fe els va donar la força per a tornar a començar. La caritat cristiana es feia concreta, amb institucions que han arribat fins a nosaltres. L'esperança en un futur obert els enrobustir per a continuar lluitant i fent un món una mica millor, on els més pobres poguessin veure alleujades les seves souffrances, i així poder tirar endavant.

La Pasqua cristiana ens porta la bona nova, sempre renovada, de la resurrecció de Jesucrist. En la seqüència de la missa del Diumenge de Pasqua, trobem aquestes paraules: *Surrexit Cristus spes mea* (Ha ressuscitat Crist, la meua esperança). I aquest és el missatge que ha de ressonar ben fort en aquests moments, com en tants de la nostra història: Crist és la nostra esperança viva. Amb Crist, mort i ressuscitat, tenim l'esperança en els nostres

cors. Amb Crist ressuscitat se'ns obre un futur al davant. Amb ell, vencedor de la mort, l'horitzó de la nostra vida s'eixampla vers l'eternitat.

La resurrecció de Crist ens mostra clarament que l'Amor és més fort que la mort. En la lluita de la vida de tota persona humana hi ha, de manera conscient o inconscient, un desig d'estimar i ser estimat. Però aquest desig sempre es troba amb el mur infranquejable de la mort. Solament en Jesucrist es fa realitat el que hi ha com a «somi» en el nostre cor: l'Amor que venç la mort. La Pasqua, doncs, ens aboca a una vida nova. El pecat, amb totes les seves realitats d'odi, egoisme, enveja, impuresa, cobdícia, ha estat derrotat per Jesucrist. Ell l'ha clavat a la creu i ens ha alliberat a nosaltres del seu poder. La vida nova, la vida que s'obre pas en el món amb Jesucrist, ressuscitat d'entre els morts, és la de la civilització de l'amor, com li agradava de dir a sant Pau VI. No hi ha cap altre futur que el d'una societat fonamentada en l'amor i la fraternitat.

La Pasqua diferent d'aquest any de gràcia del Senyor, 2020, ens porta clarament a l'esperança. Ha ressuscitat Crist, la nostra esperança. Amb ell podem mirar el nostre futur, i el de les nostres famílies i de la nostra societat, amb esperança. Solament una cosa molt important a tenir en compte: que tant de sofriment en el cor i en les vides de tantes persones no sigui en va! Que tots aprenguem les lliçons de veritable humanitat que ens portin a fer possible aquest món nou que brolla de Crist, mort i ressuscitat. Ell ens ha alliberat del poder del pecat i de la mort; que no caiguem altra vegada en els mateixos errors: oblidar Déu i els altres. L'autosuficiència i l'egoisme no tenen futur, ja que ens menen a una vida en què no hi ha demà. Que no ensopeguem altra vegada en la mateixa pedra!

L'Església d'avui, com la de tots els segles, no té altre missatge a proclamar que Crist que ha mort en la creu per salvar-nos i ha ressuscitat d'entre els morts per fer-nos justos.

«Per Crist i en Crist s'il·lumina l'enigma del dolor i de la mort, enigma que, fora del seu Evangeli, ens aclapara. Crist ressuscità, destruint la mort amb la seva mort, i ens donà la vida, a fi que, fills en el Fill, clamem en l'Esperit: Abba, Pare!» (*Gaudium et spes*, 22).

